

„Имами си кѫща, лозл, не ходимъ голи боси;

„Махнете сѫ, идѣте си смутители народни!!“ и проч.—

По горѣ се при това нѣколко пѫти спомянѫ че Челеби Солиманъ испѣдилъ всичкитѣ болари, що живѣяли въ Крѣпостта на престолнія градъ Тѣрново (Хисаря); че заповѣдалъ да се заселятъ въ тая Крѣпость (която той тогава назвалъ Хисарь), преселенци Турци отъ Мала Азія: да се тѣ помѣстятъ тамъ, за да могатъ да се задържатъ и да може турското ново азіатско правителство да управлява, или по ясно да се изразимъ, да мѫчи и да притѣснява злочеститѣ Бѫлгари, що сѫ се заселили вънъ отъ Крѣпостта кѫмъ югъ и юго-западъ.—

Учениците на Патріарха Евтимія, уплашени вижда се отъ мѫчителствата на Турцитѣ, побѣгнали едни въ Сърбія, а други въ Россія, и занесли до кѣлкото имъ е било възможно, разни книги и ржкописи съ себе си.—

Слѣдъ привземаньето на Тѣрново, и слѣдъ изгонваньето на Патріарха Евтимія, била е уничтожена и Бѫлгарската Патріаршія, и—въобще Бѫлгарската народна черкова. Въ слѣдствіе на това уничтоженіе, издѣйствуано разумѣва се чрезъ вліяніето на тогавашнія Грѣцки Патріархъ, се и подчинилъ нему бѣдната и злочестна Бѫлгарска черкова; защото не е било доволно да се подчини Бѫлгарія само подъ тиранската свѣтска власть на Султанъ Баязида и неговитѣ послѣдователи, но видѣло се е за нуждно, да се тя подчини и подъ духовната Іерархическа власть и на Грѣцкия Патріархъ; защото Турцитѣ сѫ знали тѣждѣ добрѣ заклетатѣ враждѣ на грѣцитѣ кѫмъ Бѫлгаритѣ. Спорядъ това распорѣжданье на Баязида, въ 1394 година грѣцкия Патріархъ въ Цариградъ заповѣдалъ на Молдавскія Митрополитъ: „за да управлява черковно цѣла Бѫлгарія;“ и въ слѣдствіе на тая заповѣдь, той и испратилъ най-напредъ тукъ въ Тѣрново свой намѣстникъ; който неизвѣстно ако е былъ Епископъ, или само Архимандритъ, но е ималъ владишки права. Иричекъ увѣрява че тоя намѣстникъ се былъ замѣнилъ въ слѣдующата 1395 год., и че самия Молдавски Митрополитъ былъ